

Има у филму Хадерсфилд одлична сцена, када млади млади огорчени радијски водитељ у емисију позове познатог писца (игра га Мики Манојловић) као госта. Али не да би га саслушао, него да би његово гостовање искористио за критику аутора и сопствену промоцију. Мики га трпи док га трпи, а онда у пола разговора устаје и одлази. Младић зачуђено реагује, правдајући се речима „Па имам ја ваљда право на мишљење“, и добија једини исправни одговор - "Прво напиши нешто, па имај мишљење".

Након одлуке Вукадиновића да подржи нову странку НОПО, појавило се доста реакција, и ретко кад је било толико лупања о једној теми, а још ређе су се представници различитих политичких ставова слично изјашњавали о нечему. Вероватно смо сви очекивали нападе на НОПО и Вукадиновића, али морам да признам да је мени било изненађење да видим да такви напади долазе и са тзв., "патриотске" стране. Што је вероватно само још један показатељ, или продужетак, генералног проблема којег представници опозиционе, да не кажем "патриотске" мисли имају. Већина тих људи упражњава "кафанску револуцију", када праве велике планове и заклињу се да ће, већ од сутра, заједнички почети да их спроводе. Што се, наравно, никад не деси. Немам ништа против таквог понашања, ама баш ништа, али ако неко направи нешто... па пусти га рођаче, ако нећеш да помогнеш, бар немој да га нападаш. Ево, Вукадиновић је урадио нешто, организовао је писање Иницијативе и одлучно подржао једину странку која је одлучила да такав текст прихвати. И таква Иницијатива, колико год да је несавршена и још непотпуна, једини је конкретан програм са којим је неко ушао у изборну трку, нешто што се ће узети као полазна платформа за посланички рад. И уместо да још неко такав програм подржи, уместо да предложи конкретне примедбе, евентуалне додатке, уместо свега тога неки људи одлучују да и тај текст нападну, чак и онда кад се са већином написаних ставова слажу.

Осим "заверолошких" текстова и квази-анализа, појавила су се и барем два текста у којима аутори (обојица су објављивали и на НСПМ) позивају на бојкот избора и акцију "белих листића". Један од та два текста објављен је и на овом сајту. Ђорђе је одувек имао и жељу и вољу да на свом сајту објављује текстове који долазе са најразличитијих страна политичког и друштвеног спектра, чак и онда када то не иде у корист онога у шта

верује. Како год било, позивање на бојкот избора је аутогол, или гол против НОПО, управо због тога што странка и рачуна највише на оне који би и иначе свој глас учинили неважећим. И кад смо на тој теми, већ по самом свом називу, НОПО не рачуна да узме гласове никоме, а поготово не тзв. "патриотском блоку" (шта год то значило). Постоји довољно оних неопредељених од којих се очекује да дају свој глас, оних разочараних и оних који и иначе не би гласали.

Што се тиче аутора оне друге стране, која по правилу није наклоњена идејама које заступа и промовише НСПМ, од њих је ваљда све очекивано. Колумне су као лични, а јавни дневници, који се од блогова разликују једино по томе што су аутори нешто познатији, па су се именом изборили да њихови текстови, уместо да чаме на неком блогу или форуму, буду објављени на сајтовима, на чијим другим страницама постоје и текстови у којима људи нешто стварно пишу. Али такав улазак на сајт, и добијање статуса колумнисте, мора да се одржава, а то се најбоље ради тако што се пишу кочијашке пљувачине, са реториком на нивоу продаваца кромпира на пијаци. Текстови без имало смисла, ваљане аргументације, или далеко било, озбиљне анализе. Што је у реду, колумна је то, и не мора да буде озбиљна, а тамо написане речи увек говоре више о аутору него о ономе што је писао. Могло би да се деси и да у такве ставове неко и поверује, уколико су текстови објављени на озбиљном месту. Али, Данас је некад била озбиљна новина. Данас је Данас гомила папира на којима се објављују речи Басаре и Васића.

Мени најомиљнија замерка упућена на рачун НОПО, је она по којој је режим наводно дозволио оснивање странке. Нема шта "режим" да дозволи или да не дозволи. Нисам сигуран ни да се РИК ишта пита, осим што му је дужност да провери и изброји потписе подршке некој странци. Ако је све у реду са потписима, ако статут неке партије не крши Устав, не постоји нико ко би дозволио или забранио неку странку. Не живимо у диктатури. И ма колико ја веровао да у Србији постоји довољно странака, и да свако свој политички ангажман може и треба да пронађе у некој од њих, морам да признам да ми је симпатичан начин на који су људи из НОПО пронашли рупу у закону, изборили се против система и заслужили своје право да без новца и политичке залеђине уђу у изборну трку.

Немам ниједан разлог за подршку НОПО, никакве користи од њиховог уласка у Скупштину, нити сам њихов члан, нити сам на њиховој листи, нити знам икога од њих. Али, то ми делује као аутентична опција, са свежим идејама, као странка која је подржала Иницијативу и чији чланови изгледа имају сличне ставове какве има већина аутора НСПМ. И наравно да би било корисно чути такве ставове и у Скупштини.